

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 03/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 07.04.2008. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 07.04.2008.ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 09:45 ЧАСОВА

Председник већа констатује да је веће у неизмењеном саставу.

Да су присутни:

- заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,
- Пуномоћници оштећених адвокат Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,
- Те оптужени Поповић и Стојановић и
- бранилац адв.Божо Прелевић,

Одсутан је бранилац адвокат Варија Банић.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ДА СЕ НАСТАВИ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС

ДА СЕ НАСТАВИ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

Сведоци: Љешњак, Бошњаковић, Ђурђевић, Филиповић, Милошевић.

Да видимо кога има? Четири а не пет, колико сам видио.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на данашњи главни претрес приступили сведоци Љешњак Јордан.

Молим? Да, да, Лешњак, шта, сад нагласак је проблем.

Бошњаковић Зоран, Филиповић Жељко, Милошевић Дејан.

А Ђурђевић Ненад није приступио.

Приступили су сведоци: Лешњак, Бошњаковић, Филиповић и Милошевић.

Није приступио сведок Ђурђевић Ненад, за кога је достава позива уредно исказана, али је суд дописом од 02.04.2008.године, Одредом Жандармерије у Краљеву обавештен да је сведок Ђурђевић спречен приступити на главни претрес због «ангажовања на терену».

Председник већа потом прописно поучи и упозори присутне сведоке на дужност казивања истине и на последице давања лажног исказа, те су потом у засебну просторију за сведоке упућени Бошњаковић, Филиповић и Милошевић.

Дакле, говорим свој четворици.

Саслушаћемо вас као сведоке данас овде у овој судници. Дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговарате на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Све чега се сећате дужни сте нам верно пренети, односно, ништа не смете прећутати.

Касније ћете положити заклетву за сведока.

Ја ћу замолити сада да остане у заседању Лешњак Јордан, а да судницу напусте и сачекају Бошњаковић, Филиповић и Милошевић.

Дакле господине Лешњак изволите.

Пристипи

Сведок ЈОРДАН ЛЕШЊАК

Господине Лешњак, име Вашег оца је?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Вукота.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вукота, када и где сте рођени?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: 26.08.1970.године у Новом Пазару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Новом Пазару, по занимању полицајац у Жандармерији у Краљеву, је ли тако?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где и живите, у улици Миодрага Миљковића број 7?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: У Крагујевцу живим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, пардон, у Крагујевцу.

Са подацима као са записника од 30.06.2006. године, упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује?

Господине Лешњак ако желите можете прочитати текст заклетве за сведока ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Заклињем се да ћу о свему што пред овим судом будем питан говорити само истину и да ништа од тога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, господине Лешњак. Да ли знате Ви коме ми судимо овде и због чега судимо? Да ли знате шта је предмет овог претреса?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То претпостављам знате из поступка истраге још кад сте саслушавани у истражном поступку?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је било као што чувате мало пре 30.06.2006. године, па Вас питам да ли при том свом исказу остајете?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците нам укратко само, дакле лето '99. године, одмах након завршетка бомбардовања, да ли сте били у Петровом Селу, у кампу у Петровом Селу, на каквој обуци и ако јесте, кад сте отишли, колико сте дуго били на тој обуци и каквих имате сазнања везано за предмет нашег претреса?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Јесам, био сам на обуци у Петровом Селу, половином јула мислим, нисам сигуран, датумски не знам, био сам горе на обуци, не знам шта још са те обуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте били?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Две недеље ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Две седмице?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте касније били?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте касније били на неким обукама?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Никада више нисам био у Петровом Селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада више, ни пре тога?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Ни пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни пре тога?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажете половином јула?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Мислим половином јуна, јула, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па половином јуна тешко, тек је бомбардовање само што је завршено.

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо овако да видимо. Да ли се нешто необично десило за време тог Вашег боравка тамо, што би Вам на било који начин остало урезано у сећању?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па ништа необично, био сам и раније на обуке, једино што је било мало специфичан начин обуке и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била тешка обука?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Тешка, напорна и строга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо овде у судници, баш онако дрил жесток?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: И строга. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али смо чули и то да је неко од припадника, од полазника тог курса рањен?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле би он био?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Из Крагујевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Крагујевца?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Иначе мој добар пријатељ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вама је то било половином јула, шта, да сте отишли половином јула или?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да сам отишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте отишли половином јула?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што значи да сте били у другој половини јула, јел?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па тако отприлике, знам да су биле паклене врућине, а сад стварно не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била киша?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не сећам се, знам да је било баш топло кад смо отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад сте дошли, да ли Вас је сачекао тамо? Колико вас је дошло из Крагујевца? Да ли вас је неко сачекао?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Нисам ја из Крагујевца отишао, ја сам отишао из Крушевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Крушевца, добро?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: У саставу Призренског СУП-а и одвежени смо тамо службеним возилима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До колико вас је било?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Мислим десет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десетак вас?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да. Мислим у саставу је био Призрен-Сува Река и Ораховац, колеге које су радиле у тим СУП-овима, ОУП-овима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ОУП-овима?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад сте дошли, у које доба дана сте дошли, да ли вас је неко сачекао тамо?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Поподне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су биле активности то првих дана, да ли се сећате?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: По подне, ми смо дошли у пратњи са нашим, рекао сам, возилима и један заставник је ишао са нама, који се после вратио назад. Тамо су нас дочекали инструктори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исте вечери се вратио назад, исти дан, или?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Исти дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти дан?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Исти дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас је тамо дочекао, распоредио по неким спаваонама и тако?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па инструктори ЈСО, тадашње јединице за специјалне операције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су вам и држали наставу?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Они су нам и држали и водили цело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате неког имена, презимена, надимка?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па сећам се Миће Петраковића на пример, он је био вођа тог курса и знам, сећам се у ствари Дукија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дука, Вукша?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да Дука, он је водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вукша?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Физичко, пошто је то било доста напорно, он ми је остао у сећању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вукша?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вук или Вукша?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Меџик, Тајсон?
СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фриц?
СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па не знам сад по надимцима не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брка?
СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Нити смо ми имали контакте са њима, нити смо могли било шта да коментаришемо, осим те обуке.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Стојановић Милош?
СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?
СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Колега иза мене.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Откуд га знате?
СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па зато што се води и ради код мене у чети за обезбеђење у краљевачком одреду и радио је у Краљеву.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га знате из тог времена, дакле то лето '99?
СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, тек сте га касније упознали?
СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповић Сретен?
СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Поповић Сретена знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звани Поп?
СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откад њега знате, исто касније или од тада?
СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не. Знам га од раније, као колегу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када од раније?
СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па знам га и са те обуке и раније.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И од раније још?
СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, из ког? Где сте Ви радили, где је он радио?
СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па ја сам радио у Призрену, он је радио у Приштини.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па се знате одтуд, од туда се знате?
СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је неко од њих двојице био тада тамо у Петровом Селу, камп у Петровом Селу? За Попа схватих да рекосте јесте.
СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Поповић Сретена се сећам а Стојановић Милоша не, јер га нисам знао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Поповић радио тамо у?
СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте Ви били на тој обуци у том кампу?
СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не знам шта је радио, једно добро дело је за мене учинио, дао ми је чизме, а сад шта је радио не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чизме Вам дао?
СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да, чизме, јер.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што Ваше биле нешта?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па отишле су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пропале?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да, шта је радио стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, него имате ли сазнање да ли је држао наставу тамо у кампу?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не, наставу не, држали су припадници јединице за специјалне операције. Претпостављам да је био руковаоц СМТС-а, тако да кажем, јер по томе што је мени дао чизме, претпостављам да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па јесте ли Ви са њим ишли у неки магацин или?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не, ту ми је дао, ту испред, реко сам му само број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где вам је била спаваона?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Мислим да је била задњи објекат наспрам писте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наспрам писте?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прозори на коју страну су гледали, прозори спаваоне, на коју страну су гледали, на писту или?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не, супротно, супротно тамо, како да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према игралишту?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горе према брду?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Према брду, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била организована стражарска дужност?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Претпостављам да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви били лично на стражи?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никад били?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели неке стражаре?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па јесам, обезбеђење су давали, давали су људи који су имали неку повреду, или су хтели да напусте обуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су била стражарска места?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па знам ту једно стражарско место на улазу ту, где је била рампа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, на главној капији?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Сад не знам да ли је имало још обезбеђење у кругу, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо да је било тамо код тог игралишта?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је и тамо било неко стражарско место. А, ону писту знате бетонску?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате има ли нешта испод писта, испод тог бетона?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо да су тамо биле неке просторије, да су и данас у ствари тамо?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не знам, мислим да нема то испод писте. Не верујем, не знам, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли на ту страну доле?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су били тушеви за купање, где сте се купали?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Тушеви, ја мислим да су дотерали кабине, кабине су дотерали и ту су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кабине?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Кабине за туширање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како изгледају?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Из јединице за обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, како је то изгледало, кабине?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па како да кажем, као камп приколице, тако отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па на приколици?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Има мислим две кабине унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле на некој приколици?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не, није приколица него тако изгледају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то сте користили за туширање? Где је то било паркирано?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па мислим ту поред писте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где поред?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па како се долази са капије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улази се на капију?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па десно?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи, да би та приколица била између писте и ограде?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Ближе писте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле на том делу у том смислу?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Између писте и ограде?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули за оно о чему ми овде судимо? Ако јесте, кад сте чули?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па чуо сам, позиван сам и чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули тада?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па чуо сам и раније у новинама и кад се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У новинама?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада чули да тамо има неких затворених људи, притворених, затворених цивила?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кампу?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога је било од цивила у кампу?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Претпостављам да су то радници који су радили у кухињи, те што смо виђали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неких других да ли је било?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не знам, мени није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивиља?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Горан Радосављевић-Гури?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био тада тамо?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па не знам, не сећам се, могуће да је био али не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Легија?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Легија, било је приче да је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви га нисте видели?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Били смо на стрелишту кад је слетео хеликоптер, доле смо изводили обуку, кад смо се вратили било је приче да је био Легија. Видео га нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко дошао са њим?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не знам, нисам ни њега видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тамо било неке деце?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кампу?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо чули да је била Гуријева кћерка?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Девојчица једна, у то време 12, 13 година?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не знам. Гуријеву ћерку сам видео први пут на Копаонику, то је било касније, прва година Жандармерије, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта је тамо било од возила? Јесте ли Ви имали нека возила у кампу за потребе обуке?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Имали смо зелену «мазду», чини ми се, 626 и комби један, то смо користили за извођење обуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, је ли било ситуације да чистите оружје, наоружање да чистите у собама?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате тога?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквим је то ситуацијама било?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па било је, то је чишћење наоружања, то је класичан дрил, до ујутру до, мислим да Вам не причам сад, од пет, шест сати, чисто да што више нас изморе, да би сутра показали колико смо способни за наредни дан и за наредну обуку. Било је и напољу, било је и у спаваонама и до касно је увече трајало, до ујутру малтене, до два, три, до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа од спавања?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па спавање пар сати и онда нове обавезе, а то је и сврха обуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из Вашег исказа разумео сам да сте у кампу били Ви?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега представите се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Драгољуб Станковић, заменик тужиоца. Дакле, да су у кампу од присутних лица били ви полазници обуке, полицајци, да су били неки инструктори, Поповић Сретен, а изјашњавали сте се и на околност да ли је Радосављевић био ту и да ли је његова ћерка била ту. Да ли су још нека лица била у кампу?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па рекао сам, ти цивили, претпостављам да су радили у кухињи, не знам. Имали смо доктора једног, друго не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате како се тај доктор зове?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали забрану кретања по кампу?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па забрану не по кампу, него било где, и ван кампа и у кампу. Нисте смели нигде без знања и често присутности инструктора да се креће, као и на свакој обуци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли имали слободно време за пушење и за одмор?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Јесмо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је то било?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па зависи, између наставе, кад добијемо пет до десет минута и то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли имали паузу после ручка?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Јесмо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте ту паузу проводили?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па обично да се одморимо, ту је имала једна трешња код WC-а, поред писте, ту смо обично проводили то време за паузу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У време те паузе, јел неко силазио доле, јел обилазио камп, јел шетао, или сте се само ту окупили?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па ту, није се смело нигде да се креће без знања и присутности инструктора.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко вам је то рекао да не можете нигде да крећете без знања и присуства инструктора?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Први дан кад смо дошли, преноћили смо и онда ујутру на писти, на постројавању Мића Петраковић који се представио и он је то саопштио, ко има мобилне, фотоапарате, алкохол, да све одложимо и нико неће сносити санкције пре него што почне обука, ко је имао шта одложио је, након тога извршен је претрес просторија да није неко оставио и речено је без знања инструктора нема кретања, нема никаквог рада. Нормално, нарочито што се тиче оружја и то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То кад каже нема кретања, како сте ви то разумели, где то нема кретања?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па с обзиром да сам био и раније на обуке и да сам припадник Посебних јединица од формирања, ништа то није било страно ни мени ни свима осталима, јер је тако обично обука. Значи инструктор је одговоран за нас и нема рада без његовог знања и одобрења, никаквог рада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да сте били и раније на обуци?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Петровом Селу?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само овом једном приликом?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па то је први пут и нисам био више од тад у Петровом Селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро.

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Био сам на Добрим Водама, био сам у Ђаковици, раније, '92.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сам ја добро схватио, то тако, забрана кретања у смислу да ништа без знања инструктора не може се урадити, не само у смислу забране кретања, него нема активности без одобрења и знања инструктора?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да, све се радило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то уобичајено било и на ранијим обукама?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да, да. Мислим то је прва обука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е кад је већ то тако, онда. Јесте ли Ви пушач?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где би сте Ви пушили после ручка?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па реко сам, тамо обично код те трешње.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Код те трешње?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли могли да одете на неко друго место да пушите?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па имале су канте, и онда кад се да команда, прекида се пушење, ако ниси близу канте, гасиш цигарету, стављаш пикавац у џеп, чекаш погодно место за одлагање, мислим, тамо код канте, све је било дисциплина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то значи и пушење је било ограничено на неко време?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Пушење нормално, само кад се добије одобрење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И испод те трешње, поред те трешње, нико није могао да оде на неко друго место да пуши?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Могло је поред канте ту на писти, јер у круг су канте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да. Да ли се дешавало да неко оде да пуши на друго место?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: То стварно не знам, можда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел било кажњавања од стране инструктора за неке ствари?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Нормално, кажњавање је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па у смислу ако се погрешно нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И каква је казна била?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па зависи од грешке, 20, 30, 50 склекова, чучњева, трчење у круг и разне казне, мислим, да не износим сад шта је све, казна је саставни део обуке који и после те обуке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви можда памтите да ли је било неке казне због неког понашања у време паузе, кад сте имали одмор после ручка?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не сећате се или не знате?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не сећам се да је било то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После вечере шта бисте радили, увече?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па зависи од плана, од плана обуке, дешавало се на пример да имамо логорење па да смо ван кампа, зависи шта је било по плану тај дан за обуку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате, да ли је неко играо фудбал после вечере?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Имале су спортске активности, али сад не знам да ли је било то после вечере или после ручка, стварно је, велики је, дуг је временски период, девет година, десет година скоро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел играње фудбала био у оквиру обуке и наставе или је то била слободна активност?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па у оквиру обуке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У оквиру обуке?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Нисмо имали ми слободне активности. Мада је обично физкултура и то је било ујутру, баш због тих великих врућина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесу ли кувари играли фудбал?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па можда не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте Ви то видели?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па нисам видео. Доста времена смо проводили ван кампа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На питање председника већа, председник је питао да ли зна о чему се суди, он је рекао зна. Е па сад конкретно шта је чуо, није се изјаснио директно шта је чуо у вези са овим суђењем, каже чуо сам накнадно, прочитао?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па чуо сам да се суди за убиство браће Битићи.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А шта сте Ви чули?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Који су пронађени у Петровом Селу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А где сте то сазнали тада?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па чуо сам преко медија и штампе.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, само ради овог транскрипта.
СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да, да.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли познаје Ђеру?
СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта је он био тамо?
СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Немам појма.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био он тада тамо?
СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Нисам га видео.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А откуд га знате?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд га знате?
СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па знам га из Жандармерије, био је главни за обуку код нас.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је било радио везе тамо, јесте ли чули да?
СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Претпостављам да јесте.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јесте ли Ви чули неку комуникацију преко радио везе?
СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисте?
СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На самом почетку и првих дана да ли је било неке, да ли је долазио неки аутомобил ноћу на капију, јесте ли видели неко возило да је Вама познато?
СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јесте ли ишли негде?
СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не сећам се, кажем да не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, шта не?
СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Кажем не знам да ли је долазило возило.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не зна, није.
СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не знам стварно.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не мора он то да зна.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он лично не зна. Јесте ли ишли на неки терен, на терен негде ван тога?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже више су били.
СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Јесмо, на обуку ван кампа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него каже, више су били напољу ван кампа него у кампу.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јесте ли добијали неку суву храну кад идете ван за цели дан?
СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не сећам се.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А где је одлагано смеће?
СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не знам.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више питања.

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не знам ја, јер ту су кажем радили су они људи који су били на тим поштедама, који нису могли малтене да издрже ту обуку, ми смо одлагали нормално у канте, шта се после дешавало, реко сам да је већина те обуке била ван кампа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су биле канте за смеће?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Биле су ту на писти, реко сам мало пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На писти?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Где је било пушење у кругу, ту су били они лампиони и ту су били поред канте. Не, канте, округле канте, оне што стоје закачене на бандери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те значи канте?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Мало пре сте рекли на питање адвоката Тодоровића да сте чули у вези са овим суђењем да се суди за убиство браће Битићи који су убијени у Петровом Селу. А где сте то чули да су они убијени у Петровом Селу?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па реко сам преко медија, преко. Из медија.

НАТАША КАНДИЋ: У медијима увек је преовладало оно што оптужени кажу.

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Молим.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли чули Ви у кампу о томе да су они убијени ту у кампу?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га госпођо Кандић, чули сте.

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Тек после сам чуо из медија и.

НАТАША КАНДИЋ: А кад сте касније чули из медија, јесте ли чули да је било ту у кампу масовних гробница?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Нисте у?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли уопште чули да је тамо било, да је тамо где сте Ви били на обуци 15 дана, да су тамо пронађене две масовне гробнице?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па чуо сам нешто, сад не знам, сад шта је пронађено и како, стварно не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А шта сте чули, како су убијени браћа Битићи?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па ништа, то из медија је било да су нађени у Петровом Селу?

НАТАША КАНДИЋ: Где?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па не знам где, сад, ја кажем оно што сам видео као и увек на ТВ-у.

НАТАША КАНДИЋ: Па то Вас питам, шта је то што сте видели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо сад то истраживати.

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Кажем обележен простор, као кад се деси вило шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мада и Ви мало постављате питања типа шта сте чули, како су убијени.

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Зато што, па тачно. Како су убијени, шта је то чуо, зато што ја, врло сигурно да је у медијима пренешено да су према одбрани они одведени из кампа и да су ко зна где убијени. Не, али да су одведени, према томе, ја могу да, ако каже да је чуо, прочитао како су убијени тамо, онда не знам. А да ли нешто док сте били на Косову, Ви сте били у Призренском ПЈП, јел тако?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте тамо док сте били чули, за неке гробнице?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је тај Ваш одред учествовао у неким ископавањима и преношењу?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Није ми познато.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте кад сте чули да су браћа Битићи нађена тамо у кампу јесте ли с неким разговарали о томе, те гробнице у кампу, одакле оне, веза нека са Косовом, да ли сте уопште о томе с неким разговарали?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па можда смо разговарали међу нама ту, али.

НАТАША КАНДИЋ: И како оно, међу вама, шта кажете?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па да смо били 15 дана на обуци и да ништа нисмо знали о томе.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли онда покушавали да се сетите где би могле бити на основу описа у медијима, где би могле бити те гробнице?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Ја, колико је мени то познато, то је било негде ван кампа, сад стварно не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли можете да лоцирате где ван кампа?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли се сећате колико гробница је помињано?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли се можда сећате кад сте дошли у камп, да ли је било неке вечере, шта сте јели, кад сте дошли?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Дошли смо поподне, можда више према вечери него, али се стварно не сећам да ли смо тамо вечерали или смо.

НАТАША КАНДИЋ: Понели.

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Храну јели коју смо понели из Крушевца. Стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: А добили смо храну и превоз до кампа.

НАТАША КАНДИЋ: Дobili сте, за пут или?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Дobili смо храну за пут, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суви оброк?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да, ланч пакет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: СДО, или како се зове?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па ланч пакет, сад зависи, ако је ручак и вечера дводелни, ако је ручак једноделни, ако је три obroка троделни ланч пакет.

НАТАША КАНДИЋ: А јел знате нешто о тој бригади о којој се говори да су припадници те бригаде били браћа Битићи, да ли нешто знате, јесте ли били можда на Паштрику?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Па јел знате јел било борби на Паштрику?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па вероватно јесте, на целом Косову је било борбе.

НАТАША КАНДИЋ: А где сте Ви били?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Како мислите где сам био?

НАТАША КАНДИЋ: Па као призренски ПЈП?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Били смо у Призрену, а, на разна извршавања задатака смо били.

НАТАША КАНДИЋ: Па као на пример?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте сад то, немојте сад да истражујемо, нема везе са овим.

НАТАША КАНДИЋ: Зашто, можда дођемо до трага, до браће Битићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић, нема везе са предметом овог претреса, има са неким других, слажем се, али нећемо овде сад то да истражујемо. Тако је.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте молим Вас, браћа Битићи су из Призрена, а он је, његова служба је у Призрену. Колико сте Ви боравили у Призрену?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Од 15.априла '91., до повлачења.

НАТАША КАНДИЋ: Па Ви сте провели тамо 9 година?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Па јел познајете породицу Битићи?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Па јел било, јесте ли знали о тој бригади која је дошла из Америке, ту?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Ништа нисте о томе?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Па кад кажете да сте, да није било кретања, јел било неке приче о томе да се неко кретао и поред те забране коју је Петраковић јавно истако?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Није ми познато.

НАТАША КАНДИЋ: Није било приче?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Није.

НАТАША КАНДИЋ: Па јел уопште касније, па јел сте с неким разговарали да се неко сетио нечега што би могло да помогне у разјашњавању?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја бих искористио прилику да суду доставимо, да би олакшали извођење доказа. Ово су слике тих, то су слике тих тушева?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Кабине за туширање?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да. Па уколико суд сматра да треба предочити то сведоку овом или следећим, ето просто да олакшамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Бранилац оптужених адвокат Божо Прелевић, суду даје на увид шест фотографија и све се односе на камп приколицу уређену за туширање у којој се налазе четири туша.

Четири туша?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Четири.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

И цистерна за воду.

Ја молим режију да нам на мониторима у судници да снимак са документ камере.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја сам дао супротној страни пре суђења једну фотографију, то да знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Имамо сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, једноставније је. Славице припремите то.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Судија ако дозволите, могу му предочити исто то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, очигледно не раде монитори овде, режија да ли ме чује или не чује не знам. Можемо и тако, можемо и тако, то је копија браниоче?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево погледајте.

Сведоку се дају на увид предметне фотографије будући да монитори у судници број 4 тренутно не раде те тиме ни снимак са документ камере.

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шта кажете?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: То су те кабине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви тада имали такву камп приколицу за туширање?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Ја мислим да је била таква.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Таква јел?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја бих имао само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је, рекао је ту десно између, ту десно, практично између писте и ограде. Десно,улазне капије.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Председниче ја се извињавам, ја нисам чуо да ли сте питали, да ли он остаје при исказу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, рекао је.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Остаје, добро. Ја бих предочио уколико Ви дозволите на страни 2, питање истражног судије, предочио бих сведоку шта је рекао на питање истражног судије. «Истражни судија: да ли сте видели Гурија Радосављевића у току тог курса? Сведок Лешњак Јордан: Не. Истражни судија: Уопште га нисте видели? Сведок Лешњак Јордан: Нисам». Данас сте рекли да не знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не и данас је рекао да?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Ја сам рекао да нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна он да је он био тамо?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: А чуо сам за Легију да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само је чуо за Легију?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Мислим да је рекао не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Онда ја нисам чуо добро. Онда се извињавам, повлачим питање.

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Нисам, нисам.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Извињавам се, добро. Госпођа Наташа Кандић Вам је постављала питања везана за ту бригаду, ја ћу питати на други начин, значи, да ли сте чули тада за време борби, пре него пошто сте се повукли са Косова, за неку «Атлантук бригаду»?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Кажите ми, током боравка на Косову, да ли сте код неког од припадника УЧК видели плочице на којима је писало УЧК, плочице оне које су идентификационе, које се носе око врата?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Видео сам на возилима само УЧК таблице, на једној лади, не сећам се где је то било, то сам видео, а плочице не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Као припадник полиције, онда је логично ако су их процесуирали да је имао где и да га види. Добро, питаћемо. Да ли сте током рада у Призрену имали у поступку припаднике УЧК, да ли сте неке привођали, лишавали слободе, Ви или у Призрену?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали прилике да видите живог или мртвог припадника УЧК?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: С обзиром да сам био припадник Посебних јединица, ту врсту послова нисмо радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли имали прилике да видите. Били сте у акцијама?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилику да видите погинулог припадника УЧК?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па имао сам прилике, како нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то, да ли сте код њих?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па не знам, нисмо ми могли, нисам припицавао сигурно мртвог човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели какве плочице, ланчићи са плочицама? Добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Након уласка НАТО трупа на Косово, да ли можете да нам кажете да ли је било непријатељстава на Косову, између значи снага полиције и војске и?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако то сведок зна уопште?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се Ви повукли с Косова? Ви лично.

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Тако нешто не сећам се баш тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања ове врсте?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Ја сам изашао пре уласка НАТО трупа из Призрена.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, да ли имате сазнање.

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Јер сам био повређен и депортован сам у нишку болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то, пита Вас бранилац, да ли имате сазнања?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не депортован, него превезен са аутобусом Црвеног крста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо то је у реду. Слушајте ме, пита Вас бранилац да ли имате сазнања у смислу да је након доласка НАТО снага на Косово, после престанка бомбардовања тамо и даље било сукоба, борби?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па то и данас се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Једино што чујем. Па да има насиља и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не насиља, него сукоба, борби. Ко ће се, ако се војска и полиција ако су се повукли?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Између полицијских снага војске СРЈ и ОВК-а, односно УЧК-а?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Не знам.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не знате да је било, или не знате?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па не знам да је било, јер нисам био за то време доле, ја сам, сад не сећам се баш колико, али сигурно недељу дана пре уласка, изашо сам.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Немам питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Ја сам хтео само, на Ваше што сте рекли да је камп приколица урађена за туширање. Није то урађено, него то је фабрички намењена теренска покретна туш кабина, значи то је, сваке снаге Специјалних јединица имају искључиво само за то, значи није камп приколица преуређена, него је наменски, фабрички направљена само за то.

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Да и довежена на лице места.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: И то су те сигурно, зато што само их две постоје, биле су у ЈСО-у, и које су после дате нама на коришћење у камп, они су

дотерали, а сада их има у одреду Жандармерије, ја мислим у Нишу, и да ли има у Краљеву једна, не знам.

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Добро.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: И хтео бих само још једно питање, пошто је сведок рекао да нису смели нигде без знања инструктора да напуштају место и да се удаљавају. Е, само бих једно питање, зашто није смео, да ли би, никад се није знало кад ће да почне настава или због нечег другог?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Јел' могу да дам одговор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кажите?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па није се смело удаљавати без знања инструктора, јер је то и саставни део обуке, значи дриловани смо максимално, да ништа не смеш урадити, било какав потез без знања и одобрења, да би после преносили то на остале генерације, на које смо ми после изводили обуке и тако. Јер то је саставни део обуке, значи нема удаљавања, нема, то је саставни део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, разумемо Вас.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Осим ових туш кабина, да ли се још негде туширало, или је имао још негде неки мокри чвор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: WC, где је био WC?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Био је WC, како да кажем, у чело писте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: У чело писте, ту је био WC.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел ту било тушева, туш кабина?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или тако што?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Где се он туширао, ако се туширао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево овде, он је рекао то?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли си се туширао кад у овим?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: У кабини?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да.

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Мислим да јесам, али не сећам се. То је исто ретко било.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Имате ли још нешто да нам кажете господине Лешњак?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: То би било све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Тражите ли трошкове што сте дошли данас у суд? Ви сте дошли из Крагујевца, јел тако?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Превоза, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према нашим подацима Крагујевац-Београд-Крагујевац 1.100,00 динара. То је повратна карта у јавном превозу, 1.100,00 динара.

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то покрива Ваше трошкове?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: То покрива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке трошкове исхране, прехране, тражите ли?

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Па дошо сам синоћ, ту сам преспавао код пријатеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и 1.000,00 динара на име неке прехране, па ваљда ће бит довољно, шта кажете? 2.100,00 динара.

Сведок тражи трошкове доласка те се исти у износу од 1.000,00 динара на име путних трошкова и у износу од 1.000,00 динара на име прехране сведоку ДОСУЉУЈУ, привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала лепо, можете ићи.

СВЕДОК ЈОРДАН ЛЕШЊАК: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бошњаковић Зоран.

Приступи

Сведок ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ

Добар дан господине Бошњаковићу.

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Милош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милош, кад сте рођени?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: 23.05.1973.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: У Земуну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Земуну, живите у?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Голубинцима, Општина Стара Пазова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Голубинцима, Општина Стара Пазова?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању полицајац у Жандармерији?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок Бошњаковић Зоран, са подацима као са записника од 22.06.2006.године, упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

Господине Бошњаковићу, прочитајте гласно текст заклетве за сведока, ту на пулту испред Вас се налази?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Бошњаковићу, Ви сте у два наврата саслушани пред истражним судијом овог суда?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било први пут 22.06.2006. године и други пут је то било једно месец дана након тога, крајем јула 2006.године?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Вероватно, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је било према мојим подацима? Питам Вас да ли остајете при тим својим исказима?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нам укратко реците, лето '99. године, где Ви радите, где сте запослени?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Полицијска бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицијска бригада, где у?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: У Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде у Београду?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Да, Баново Брдо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је командир, командант или?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Марковић Гавро командир чете, а Буха покојни сад, генерал, је био командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покојни Буха?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте били на неким обукама у кампу у Петровом Селу?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако јесте у колико наврата, кад је то било?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Био сам '99, значи после рата што кажу, у том јулу месецу, знам да смо се ломили прошли пут дал је осми или девети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не знам, сад тачно, тамо пише осми, ја мислим да је девети, дао сам углавном изјаву, био сам тад у Петровом Селу, после тога сам био неvezано за то, још једно три, четири, можда чак и пет пута, у Петровом Селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три, четири, можда чак и пет пута?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Да, кад сам ишо у Жандармерију, после сам ја водио неке обуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је први пут био кад сте били?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Да, то је први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово у јулу месецу?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: У Петровом Селу да сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли познајете људе којима се овде суди, Поповић Сретен, Стојановић Милош?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Поповић Сретена знам из Добрих Вода, обука, за Жандармерију, то је било 2002. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада из тог времена, те '99. године?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Тада, не сећам баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате га се?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојановић Милош?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Њега не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам говори што надимак Шеши?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа? Добро, колико Вас је отишло из ове бригаде у Београду?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не бих знао тачно рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па отприлике?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте ишли, аутобусом, минибусом?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Ишли смо аутобусом, ја сам био на годишњем одмору, требао сам да радим први радни дан, и онда су ме позвали, иде се на терен, као спакуј опрему идеш, дошао сам испред 29. новембра, мислим аутобус, и да су нас покупили и отишли, е сад, колико нас је било не знам, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли тамо, које доба дана?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Ја мислим рано, поподне, поподне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поподне. Јесте ли били први који су тамо стигли, или је већ било људи, полазника обуке, мислим на полазнике обуке? Не мислим на људе који су тамо логистика, који су тамо, који изводе наставу?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не знам, можда је већ био неко, не знам, не знам сад тачно. Кажем доста ми се преплиће, кажем био сам сигурно пет пута у Петровом Селу, обуке ко обуке, углавном су сличне и то, људи, и онда више не знам тачно баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је ова у јулу месецу и по чему остала у сећању, изузев што је прва од тих?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Да изузев што је прва. Па можда, зато што сам први пут тад био у контакту са, да кажем та врста обуке, мислим ишао сам, ја сам '98., почео да радим у полицији као припадник бригада аутоматски ПЈП, као Посебна јединица полиције, и отишао сам тамо за време бомбардовања, у ствари први дан, отишао као то на Косово, значи, е тек, значи можда сам запамтио по томе што су ту били као наводно, као неки инструктори нешто, ти неки специјалци, не знам ни ја, ето тако, нисам их до сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су били инструктори, да ли се сећате тих имена, надимака?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Па ја мислим да су они углавном по надимцима се оно, комуницирали, али, не знам сад, нисам баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте запамтили?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Нисам обраћао пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иако сте и после тога били, да ли су исти људи били и касније инструктори?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не, нису, нису. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису то?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Нису то били ти људу, не, лик би препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мића Петраковић?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Мића, не, Мићо Петраковић сад ради самном, њега знам, ради сад самном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и тада тамо био?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ми смо чули од свих малтене, који су овде саслушани, сви су запамтили Мићу Петраковића као шефа инструкторског тима?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не знам, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада на тој Вашој првој обуци?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи и он каже да је био тамо вођа инструкторског тима, није спорно уопште?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Човек сад ради самном, и то опет негде у команди, нешто, тако да немам неких додирних тачака са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било тамо цивила у кампу?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Били су ови кувари, ја мислим, та логистика, кувар и куварица, шта ли су тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неких других цивилних лица да ли је било у кампу?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не, ја мислим да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било приче да ту има неких заробљених људи или сте Ви евентуално видели да ту има неких људи затворених, не заробљених, него затворени?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Нисам видео, е сад, да ли сам то касније из новина, оно, поводом тог догађаја, или је било неке приче, сад не могу да повежем, да ли сам већ тамо чуо као да има неког, или сам то после из новина сазнао да је ту био неко, и ја сам био ту, не могу сад тачно да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете то одредити?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Да. Знам да су ме онда питали у истрази, оно као и за стражу, пошто су била, ја мислим два стражарска места, вероватно је то, где је било једно стражарско место, било згодно да се види ако је ту неко био, а знам да сам ја био овамо где су та купатила и то, тако да, и то ме закачило једном, два пута можда то стражарско, тако да нисам. Оно, мислим, на обуци си, не знаш где се налазиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се у тим Вашим сазнањима ево, било сад да су она типа из новина, или још тада, тамо док сте били да је било приче, да ли се та сазнања каква односе везано за то где би они били, ти људи који су наводно ту били, где би били ту. Ево имате сад, били сте дуго у кампу, ми смо једном тамо били, па имам неку представу о том кампу?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте тамо дуго били, претпостављам да Вам се камп урезао у сећање, и распоред објеката где би ти људи били?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Да, да, па после, и то што кажу, ја сам се враћао више пута тамо, ради тих обука и то, пошто смо ми били у тим спаваонама ту где су оне спаваоне с леве стране кад се улази, она прва зграда су те кухиње и то, значи остаје само онај десно део, где је она зградаца, то магацини, шта ли је то, била је плоча, мислим да није било завршено, не знам да ли је сад, да ли је нека монта била, плоча горе, као изливена, као од те, нако као мало да је у земљу, као, да кажем, завучено, укопано и дал су ту били ти магацини, шта, е.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испод плоче?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Па да, ја мислим, тако стварам слику да је то сад тако, да је то једино место где је, ако су били да су могли ту бити, јер ми смо били у спаваони, није био са мном, овамо су били што каже та команда, инструктори, не знам ни ја, не верујем да су и с њима били тако да једино ту остаје, од тих објеката, других објеката ту нема, сем оног купатила и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Купатило, где се оно налази?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Па кад се, значи кад се улази и кад се улази у објекат у сам круг, значи право.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Право?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Право па мало као с десне стране, право, ајде право да кажемо где је спортско игралиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, шта је ту од тог мокрог чвора, шта има, шта ту има?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Ја мислим да је први део да има оно лавабо и тако то а да је вамо мало десно, да су можда ту туш кабине, јер ми се нисмо туширали ту и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте се туширали, ако нисте ту, где сте?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Па нисмо се ни туширали, него на лавабоу онако, па није било услова ваљда вероватно за све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неких импровизованих туш кабина, да ли је било у кампу, нешто импровизовано, типа мешина, приколица?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Е сад, е да, има, е добро сте и то да, мислим да је била ко нека приколица нешто, на, да је вучни онако као купатило, као неко, можда са две кабине, да ли смо један били, тако нешто, сад кад сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је то било, где би то било по Вашем сећању?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не знам, можда ту кад се уђе па десно, ето, тај део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли на писти, на том бетону или?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Није на писти, писта је за нешто друго, не верујем да би на писти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел пре писте?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Па писта, чим се уђе значи ту је писта, значи десно, ајде да кажем од писте, можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви као полазник могли свуда да се крећете по кампу несметано?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте имали неког слободног времена?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не, па слободног времена је било јако мало, јако мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то што је било, да ли сте могли да проводите где сте хтели, да одете тамо на то неко игралиште које има, да упражњавате неки мали фудбал?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не, не, ништа од тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На било који начин?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Није било тако, него смо све што смо имали иза тог нашег објекта смештаја, где смо спавали, ту је то игралиште и те препреке ваљда што имају, знам да има пар дрва, и ту смо оно што кажу, хватали ладовину, ту ти да оно кад ручаш, па не можеш у објекат пошто је забрањено седети, лежати и све остало, док не дође повечерје, док не кажу инструктори, и онда смо ту напољу испод дрвета, тако, значи иза тог нашег, иза наше спаваоне, с леве стране, и тај задњи део спаваоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било одређено место где сте боравили или сте ви то тако сами одабрали ладовину, као?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Па ја мислим да смо ми, мислим да је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бољу варијанту него боравак на отвореном?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Па и нема где, ово је писта, оно бетон, то је био јули месец, ја мислим да смо то ми сами.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је било забрањено да негде одлазите у неке делове кампа, дакле да сте имали забрану одласка?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Па не могу се сад сетит да је баш неко реко, е забрањено, то не могу да тврдим, не могу, слагао бих кад бих рекао е забранио ми је неко да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте говорили о стражарским местима?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О стражи?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је била стража?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Па једна је била ко и свугде оно на капији, оно на улазу, ту чим се улази, и друга ту где је тај, између где је тај мој објекат и то купатило да кажем, ту, ту иза тај део, ту где смо ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви лично били на стражи?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Јесам, можда једном или два пута, и баш тај део ту где је то, да кажем купатило и тај наш објекат смештаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, увече, преко дана?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не бих знао, опет слагао бих, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ноћу, да ли сте били ноћу на стражи?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не могу се сетити стварно, много је прошло, не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са тог стражарског места види улазна капија и стражарско место на капији?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Види се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да ли би та два стражара била у некој визуелној комуникацији?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Ја мислим да се види, да, да се види, кад си иза зграде, мислим оно већ стражарски реон колики је, али кад прођеш ту ја мислим да може да се види, није то толико баш далеко, није велика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви као стражар могли да комуницирате са другим стражаром, или стражарима или са централом?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не комуникација свака стража.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са базом?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са управом кампа, разумете?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не, имали смо између себе вероватно неку као, да кажем разводник страже, оно, значи од тих полазника да кажем обуке значи није нико од инструктора, не знам ни ја, исто је био и разводник, а ми смо били стражари, тако да је све он то обављао, значи будио и разводио на стражу, али да ми причамо на стражи или нешто, то је непојмљиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да причате, него да имате могућност комуникације да обавестите о неким активностима у близини вашег стражарског места где би била?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Да, да, вероватно опет да кажем, да не слажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неприхватљива за камп и за људе да су безбедносно угрожавани?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Да, да. Можда смо имали мотороле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неку радио везу?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Да, то сам сад хтео да кажем, сад сам хтео да кажем можда смо имали мотороле, вероватно смо имали, не сећам се, не сећам се, јер није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците онда не сећате се?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Да, вероватно смо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где се одлагало смеће у кампу?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Да ли је, ја мислим да је била нека приколица, тракторска оно приколица, да се ту тако одлагало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Мислим да је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је она била?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Па сигурно даље негде од објекта, ради, баш зато што је смеће. Ја мислим да је баш приколица била, да није била нека рупа, или нешто, него да смо на приколицу онако бацали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте ви то носили, смеће на приколици или је неко био задужен?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Слагао бих Вас, искрено слагао бих Вас, не знам стварно, слагао бих Вас да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких рупа за одлагање смећа, јама, рупа?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не, не, та приколица ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Љуба домар?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не говори Вам то име ништа?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горан Радосављевић-Гури?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Да, бивши командант Жандармерије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он тада био тамо у то време?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Ја мислим да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само говорим о овом првом Вашем боравку?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Да, да. Ја мислим да сам чуо, оно, да је био као Гури, Гури, јер ја човека нисам опет знао док нисам кренуо на обуку за Жандармерију, нисам знао човек ни како изгледа, јер ми смо углавном били, ту си добио оно време да преспаваш и да једеш, буквално, у том кампу, а све остало је било, дал на полигону за гађање, дал' по шуми, та тактика пуцање и то, већ шта смо радили, тако да, ту дођеш, преспаваш, једеш, та мала паузица, е сад, није долазио не знам ко да се упознаје са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Легија?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: За њега не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он долазио?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не знам, и то сам чуо наводно као, ко је причао, Легија, Легија, човека сам исто упознао неком другом приликом, нисам га видео, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли сте тада, тамо, док сте били, да ли сте чули да је дошао Легија или да је долазио Легија?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не, па само као то су његови, као то су Легијини инструктори, као Легија ће можда доћи, не знам ни ја шта, ту је и он, али ја човека нисам видео, нити сам знао тад, могло је и три пут Легија, кад не знам како изгледа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел долазио министар Унутрашњих послова?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Ко је тад био министар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Министар Унутрашњих послова, мислим да је тад био?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Стојиљковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Влајко Стојиљковић?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Није, није, па вероватно би нас онда нешто организовали да је он дошао да нас види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је слетао хеликоптер у кампу?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се баш онако чује, ево ми смо, овај сведок пре Вас што је био каже били сте на том полигону иза, кад је слетио хеликоптер и дошао Легија?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не, не, е како смо, он, сад ја не знам где је човек, пошто смо ми из Београда, нисмо били само из Београда, наводно су били као људи из Пећи, из Београда, и не знам да ли још из једног места, нисам сигуран из СУП-а, како то већ иде, како се то организовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: И онда смо тако били по групама, значи нисмо се мешали, били смо, свако ради своје, пећанци своје, београђани своје, ови своје, тако смо били подељени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. То значи ако би једна група била тамо на том игралишту у то време?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Да, јер не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не значи да су сви били тамо?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Да, јер и кухиња је та, није велика, не могу сад тачно да кажем колико је нас било, не може све примити. Можда су они били јели, па то та пауза, ту што сам и причао где је па је он сад видео то, а ми смо били па ћемо ми доћи за сат времена или не знам ни ја ручак, јер не можемо сви одједном да ручамо ни та ту. Е можда су се они тако задесили па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, шта сте, шта сте чули везано за предмет нашег претреса? Шта сте чули, због чега ми овде судимо?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Да су убијени и то мислим да сам из «Ревизије 92» први пут чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Прочитао у ствари, шиптари браћа Битићи. Наводно да су амерички држављани и то је то. И да је сад Поповић Сретен и остали видим ту тако сад оптужени као или окривљени шта ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте везано за ту информацију, то сазнање из медија, да ли сте након тога нешто са другарима из бригаде причали тим људима који су били тада са Вама, да ли се причало о томе?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Па било је после, кад се то видело, већ оно кад је било од прилике оно кад је у новинама или вестима, од прилике «јевоте па ми смо ту били» од прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, па ето то Вас питам.

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Е то, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле ипак тамо за обуку и ви сте били тамо и сад се ту нешта повезује?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Да, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Коментар, то кажем тај коментар као ми смо били тад тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа више?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Па ништа више, шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Па ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте, да ли сте данас сигурни кад сте Ви отишли тамо у ствари? То је било спорно питање.

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Да, то је било јако спорно питање, и онда сам исто објашњавао зато што је 08. јула рођендан мом пријатељу најбољем и 08. јуле се и мој син родио. Ја сам се везао за тај 08. јул зато што је моја девојка, садашња супруга била на том рођендану, а ја нисам био и знам да сам се ја оно са њим чуо и рекао као е честитам њему рођендан и поздрави Звездану и као биће моја кад се вратим. Тако сам прокоментарисао и тако је и било и сад сам се ја везао за тај 08. е сад да ли је то било баш 08. зато јер ми кад смо дошли они су нама и узели, ко је имао, онда су били ретки мобилни телефони, знам да смо у неки ресторан стали не знам ни ја где пре и да сам са оног телефона, оног у кафани у том ресторану њега назвао и њему честитао рођендан и као јер вероватно више нећу имати прилике, е сад да ли је то био баш 08. или је то био дан пре можда или не знам ни ја, ја сам се везао за тај 08. па тако сам и рекао па сад, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било паркираних возила у самом кампу?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Ја мислим да је била, мислим сад да је нека «Тојота», оно «пикап» црна, зелена, нешто маскирно, ко кроз маглу онако ето тог возила да се сећам.

Велик онако, ваш велик, теренско возило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какве је табелице имао, ако се сећате?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Е то не знам, то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Плаве или беле?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не знам, не знам стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Порет тог «пикапа» да ли је постојала нека камп приколица за камповање?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не знам, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је у суседном дворишту или воћњаку била камп приколица?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Преко пута кампа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са преке стране пута у односу на камп?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не знам, не знам, не могу се тога сетити. Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменули сте те магацинске просторије које су се налазе одмах до писте?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Да, то је са десне стране, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате шта је било у тим просторијама, шта се ту држи?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Претпоставио сам магацин, па да ли муниција, јер ми смо користили велику количину муниције, то је за обуку и то све се радило доста са бојевом муницијом и та обука и то. То се негде морало држати а не може опет да се држи ту где људи спавају и то претпостављам да је за то коришћен магацин.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ви задуживали ту муницију некад?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Да ли сам?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Задуживао муницију?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Кад смо дошли узели су нам, значи све смо морали да предамо, значи храну, мобилне телефоне и муницију. А све што смо добијали смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А од кога сте добијали, где сте добијали?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Од тих инструктора ту, дођеш на писту и онда те мере безбедности оно све то мора баш да не би дошло до нечега све под њиховом контролом то да се одради и онда сад данас ћеш испуцати не знам 5 метака, ево ти 5, значи ниси могао добити па да преноћиш са муницијом да ти остане, то није могло.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А је ли се сећате ко Вам је делио муницију на писти?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Ја мислим инструктори, сад не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За време трајања те јулске обуке, да ли је било лепо време или је падала киша?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Ја мислим да је углавном било лепо време, можда оно што каже јулске, ко кроз маглу да је било можда један или два дана као неки летњи пљусак или тако да смо се оно склонили или то, можда једном или два пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То кад буде летњи пљусак, то шта бисте Ви радили?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Па ако ниси, види се оно већ какво је време, али ја мислим да смо склоњени у те бараке. Те где спавамо спаваоне да кажем, бараке, е онда опет не смеш на кревет него седиш на поду, да ли чистиш оружје или расклапаш, склапаш и то ти је то док не прође.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате да ли је неко рањен за време трајања обуке док сте Ви били тамо?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не знам, знам да је један колега је био он ми је остао у сећању, мислим да је Џодић из Београда, из је из интервентне ове београдске полиције, али он је имао неку повреду ока, е сад да ли од чауре или на други начин, знам да су њега као возили на та превијања и то, он је зато што је из Београда, њега се сећам, а ово не могу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате да ли је не ко напустио обуку пре времена?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте. Обуку су, е то су ти што су били, ја мислим крагујевачки, из Крагујевца људи, да су они као нису они дошли да их ту неко малтретира и не знам ни ја, ја мислим да су они напустили обуку, онако договорено сви да су они отишли са обуке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Мислим да је тако.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли зна да ли су били за време његовог боравка на тој обуци, да ли су били неки цивили тамо, жене и деца?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Рекао сам да су били ови у белом, значи кувари и куварице.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не то, него ови, цивили никакви други нису били?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не, не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је био магационер, је ли знате ко је био магационер?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не знам, не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знате како се зове?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А лекар? Је ли био лекар?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Јесте био је неки лекар али не знам сад како се зове.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ово тек кад сте дошли да ли сте чули увече да је долазио неки цип ту на улаз, на улазну капију, да је некога позивао, да је нешто било, неке гужве?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не, тог се не сећам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате да је било касније кад сте чули за овај случај Битићи, да су нађени у Петровом Селу, да ли је сте чули да су нађени тамо још неки лешеви, неке масовне гробнице?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не ја сам чуо само за њих.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисте никад чули до данас о тим масовним гробницама у Петровом Селу?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више.

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Везано за тог доктора био је неки доктор мислим да је неког пса стално водао са собом, да смо само са њим мало, јер чини ми се да је и он послат онако принудно буквално да дође ту и да, мало смо се са њим колико смо могли, да кажем зезали и шегачили, мислим да је то тај доктот, ако је то та обука, да је био неки доктор. Не знам из Србије, негде овамо значи није Београд, није Војводина, мислим да је овамо Србија али не знам, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте се кретали слободно у кампу или је било неког формалног обавештења о томе како се понашате како се крећете?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Па вероватно, већ смо спомињали, вероватно су нам они и рекли у вези тог кретања, али кажем Вам ми смо били ту ујутру ту што смо имали обуку и све, храна, одлазак тамо где смо радили опет после тог ручка, све што је барем тој мојој групи, а видим да су сви, вероватно смо зато тако и по групама пошто не могу сви стићи, иза те бараке и ту, то нам је било све. Значи нисмо играли ни фудбал нити смо шта користили, нити има шта ти да будеш на писти док те они не изведу док не кажу, значи углавном све кретање кухиња, спаваона и то иза спаваоне ту где је то игралиште тај део.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте имали прилике да дођете до писте?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: На писти смо бил сваки дан постројавање на писти.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте видели шта је испод те писте?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Испод писте ако мислимо на то десно да кажемо од писте су та плоча што сам ја назвао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро испод плоче шта?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Па вероватно ти магацини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви имали прилику, то сте нам рекли, него да ли сте Ви имали прилику да прођете доле, да уђете унутра да видите шта је то?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не. Можда ако, кад сам се туширао то кад сте споменули оне те кабине, да то ако су оне биле ту, е то је можда онда најближе, али верујте та обука и све.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се можда сећате неких врата са решеткама?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: А не сећам се, не сећам се стварно.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећате можда то кад сте, кад кажете можда сте пролазили јесу врата била отворена?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не сећам се, јер ово су нам дозволили то после неког, значи то није било од првог дана, можда су и биле али нисмо користили те кабине и то смо тек користили можда ту пред крај кад су нам дозволили да се окупамо, да ипак не идемо такви и то је било једном колико се ја сећам само смо се једном окупали и то је вероватно било пред крај те обуке, значи ако сам дошао 08. можда 20. или не знам ни ја тако нешто.

НАТАША КАНДИЋ: А реците ми, остало ми је нејасно када сте то прочитали у «Ревизији 92» шта сте прочитали па сте коментарисали?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Па као да је откривена, да кажем масовна, чим је масовна та масовна.

НАТАША КАНДИЋ: Мало пре сте нам рекли да не знате за масовну гробницу?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не кажем, да кажем масовна гробница зато што су њих тројица или четворица колико је браће, као да је откривена та гробница и то смо онда као ето ми смо ту били.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте до тог, до јуна '99. јесе ли били негде ван Србије? Јесте ли били на Косову?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Јесам, јесам.

НАТАША КАНДИЋ: У оквиру ког одреда?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: У оквиру те полицијске бригаде, значи полицијске бригаде са Бановог брда, први дан ето кад је било бомбардовање то вече, нас осам је само било у аутобусу, отишли смо до последњег дана, ја сам отишао претпоследњег, сутрадан је потписано и сви су оно изашли.

НАТАША КАНДИЋ: А у оквиру ког?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били само, где сте?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: У Подујеву. У Подујеву сам био и онда тако по потреби где смо ишли, стационарани у Подујеву у онај хотел, оно што је било.

НАТАША КАНДИЋ: А у оквиру којих формација?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Па не знам сад, Посебна јединица полиције у оквиру бригаде полиције, сад који смо одред, како се то звало верујте да не знам, Посебна јединица полиције, полицијска бригада Баново брдо, били смо на Звездари, тамо су нам оно бомбардовали и срушили и онда смо измештени, значи отишао сам са Звездаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми само још ово, да ли знате за неко пребацивање лешева косовски Албанаца са Косова за време бомбардовања овамо на територију Србије?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не, не, то нисам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па после она прича Батајница, хладњача?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Да, хладњача и то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете, тада у то време када сте били тамо да ли сте имали неких сазнања те врсте?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не, не, кажем ето у јуну се то завршило све, одмах сам добио као годишњи одмор, као мора се и требао сам да почнем да радим и онда су ме послали на ту обуку, значи нисам имао ни један дан оно да се видиш оно са људима и нисам ни знао где идем, само спакуј се и идеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Јер сам био најмлађи и онда су нас слали као младе, јаке, ајде идите ви на ту обуку.

НАТАША КАНДИЋ: Извините, сад страхујем да ће судија да ме прекине, а кажете били сте дошли сте 24. марта у Подујево, је ли тако?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Кад је први дан.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли се сећате које су још формације биле доле?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: У Подујеву, јој не знам, знам да сам био у том хотелу, значи нисмо имали ни смештај него доле смо на поду оно спавали, нас 8 је само дошло.

НАТАША КАНДИЋ: Само ово још, је ли знате да се тих дана догодило неко убиство жена и деце?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: У Подујеву, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Нисте чули?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Судија ако дозволите, ево ја ћу ради идентификације поставити.

Сведоку се даје на увид фотографије које је у току данашњег главног претреса приложио бранилац адв. Божо Прелевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: То сам, ја сам споменуо као да су биле две као једна подред другог и то је то, тако тако та кабина, као.

Па сведок исказује да су такву кабину са тушевима имали том приликом у кампу у Петровом Селу.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја ћу имати само једно питање судија, а то је Ви кажете да сте остали до претпоследњег дана на Косову, ако сам добро разумео?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Да, да. Кад је то у Подујеву значи, ишао возио сам заставника, имао је састанак, каже одлазимо каже сутра сви излазе, Подујево то је оно најближе ту Србији, сутра сви излазе, остали су ти неки официри као да то предају, а ми смо то вече, касно после подне, вече отишли сад који је то, кад се то потписало значи дан пре тога.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: То је дан пре Кумановског споразума, ако добро разумем, потписаног споразума, је ли на то мислите, да је то тај?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Кад је последњи, овако то је вероватно кад је завршено 20. и који је то јун, не знам ни ја, оно кад је последњи полицајац наводно требао да напусти Косово и то, е значи остало је оно јер пролазили су кроз Подујево, Срби оно излазили и војска и не знам ни ја, и ми смо остали буквално до задњег, знам кад смо ми отишли сутрадан су изашли задњи, значи више нико од полицајаца српских није могао бити на Косову, е сад кад је то тачно.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, моје питање је да ли Вам је познато након што сте Ви изашли да ли је било сукоба војске Југославије и полицијских снага Републике Србије са једне стране и припадника наоружане војне организације ОВК са друге стране, након што сте отишли?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не знам, не знам значи имали су времена један дан да се сукобе, а било је пре него што ћу ја отићи, знам у Подујеву да су нас напуцавали те колоне, конкретно и војска је излазила и да су из кућа већ били.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја кажем након што сте ви отишли?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не, не, након то нисам чуо, али пре тога сам био и сведок томе кад су нас напуцавали.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Немам питања више, хвала.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Ако би имали тога дана насатву тактике или наставу топографије, практичан део, значи где би они били тад, да ли би били у круту кампа или би били ван круга кампа?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Топографија?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Топографија или тактика?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Тактика значи све, све ван кампа, не може се.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Ако би падала киша, а ван кампа сте, где би онда били да ли би одрадили радњу до краја без обзира да ли је киша, снег или шта или би се склањали?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Па то сам већ споменуо, знам да смо једном били у кампу то кад је падала киша, рекао сам можда је једном или два пута пала, вероватно ако си негде даље и ако те је задесио тај летњи пљусак, као што сам рекао баш како може бити то је 15-20 минута вероватно те није ни враћало, шта сад покисао си није ти први пут и готово.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли би могао да опише један радни дан како је трајао од ујутру до увече?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Па могу сад, не могу тачно по временима, оно кад смо устали и све значи имали смо устајање, ту јутарњу физкултуру, доручак и онда се већ, добили смо та задужења шта радимо и онда идемо то значи ван круга јер смо то што обављамо радимо, враћамо се за ручак пре ручка обавезно што су они називали аперитив ти инструктори, значи опет неку муку ти смисли мало да ти преседне тај ручак и онда ручаш и имаш ту малу паузу и даље настављаш да радиш после тога, пре вечере аперитив опет и чишћење оружја да ли је на писти ако је лепо, да ли на писти или унутра сад не знам ни ја, не могу све кажем ишао сам на доста тих обука да не мешам. Седиш тамо и чистиш док не дође инструктор, ајде на спавање или дође каже још пола сата, ти још пола сата и како год. Значи зна некад то да буде можда до један, два после поноћи, а некад зна и у 11 сати да те пусти да спаваш, како кад. То је то.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Господине председниче ја би поставио једно питање, ако мислите да је неумесно, не дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Шта сте синоћ вечерали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Па ако питају шта је писало у новинама пре 10 година да ли може да се сети, да видимо да ли може да се сети ондак и шта је синоћ вечерао.

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке се ствари дозволите наравно памте, а неке не.

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Ја се извињавам.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Само једно питање још, извињавам се. Док сте били на Косову, да ли сте чули за појам «Атлантска бригада»?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Нисам, нисам.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала.

Даљих питања сведоку нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

Сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли неке трошкове што сте дошли данас у суд господине Бошњаковићу?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Па ако могу подићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви долазите из Старе Пазове је ли тако?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Голубинци, Стара Пазова, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Голубинци, Стара Пазова, Стара Пазова, Београд и назад према нашим подацима 600,00 динара би били трошкове то је карта у јавном превозу.

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Да, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо досудити неки бензин, али ево.

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: ОК, ОК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки трошкови прехране?

СВЕДОК ЗОРАН БОШЊАКОВИЋ: Не треба ништа.

Сведок тражи путне трошкове, те се исти у износу од 600,00 динара сведоку и ДОСУЂУЈУ, привремено на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, можете ићи.

Позовите сведока Филиповић Жељка.

Сведок ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Филиповићу.

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Момчило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Момчило? Где сте рођени и када?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Рођен сам у Немачкој у граду који се зове Хамелбург, 14. октобра 1972. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А живите, односно пребивате?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Живим у Лајковцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лајковцу, добро, где сте запослени?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Запослен сам у МУП-у Републике Србије од 1993. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где сад тренутно радите?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Тренутно радим у команди Жандармерије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У команди Жандармерије. Добро. Господине Филиповићу саслушани сте.

СВЕДОК ФИЛИПОВИЋ ЖЕЉКО, са подацима као са записника од 29.06.2006. године, упозорен и опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте текст заклетве за сведока ту је на пулту испред Вас.

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред овим судом будем питан говорити само истину и да ништа од тога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Филиповићу, лето '99. године или боље да Вас питам прво ово. Саслушани сте код истражног судије овог суда крајем јуна 2006. године, да ли се тога сећате?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да је то било чак и у овој истој судници.

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Постоји могућност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при том свом исказу?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Да кажем, да остајем, остајем. Осим ако ме не питате нешто друго па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немам ја шта друго да Вас питам него оно везано за Ваш боравак у кампу у Петровом Селу у лето `99. године?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Да сећам се да сам питан онда кад је то било, ја ни тад нисам знао да кажем тачно месец кад је било, знам да је био летњи период то што кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, е тад нисте знали, да ли знате сада?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Не, не, нисам се распитивао, лето јесте било сигурно, е сад да ли је то била. То је ишло се по групама. Значи сад да ли сам био друга, трећа, прва група, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је ишта остало у сећању, нешто посебно за време док сте Ви тамо били, неки посебан догађај, неки тако експес, било што слично?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Па пазите рецимо сећам се тако неких ствари које смо ми међусобно имали као припадници, као полазници обуке и то. Не знам на шта конкретно мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко рањавање неког полазника рецимо да ли Вам је остало у сећању?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Да остало ми је у сећању једно рањавање које је било случајно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: А случајно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био то?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Не, то Вам не могу рећи јер не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не именом и презименом, него одакле је био човек?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Не, не, не знам име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је човек који је рањен?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Мислим да ли је био из Крагујевца, нисам сигуран, нисам сигуран али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то се дешава за време те Ваше обуке?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте Ви били тамо?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Да, али то је да кажем одмах, то је несрећни случај био, значи није намера нити, што се може десити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питао Вас је истражни судија рецимо је ли било неког рањавања у пету неког припадника обуке из Крагујевца?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: То не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није вам познато, је ли било приче да су неки цивили у кампу затворени, притворени, није било никога са нама?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Знате шта, не могу да се сетим да ли је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад се сетисте за то рањавање, а у истрази се нисте сетили.

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Пазите, пазите, овај ја сам рекао мислим да је био из Крагујевца јер провлачила се прича да је из Крагујевца, ми се нисмо познавали баш тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, то разумем.

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Јер знам да је било значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он само покушава, ово је само начин да ми утврдимо кад сте Ви то тамо били, знате, ако сте били у време тог рањавања онда ми знамо кад сте Ви били и то је ово што нас занима.

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Добро, да не будем ја много паметан сада, у Ваљевоу у СУП-у постоје списи кад сам ја био, значи они знају сигурно, ја нисам се распитивао пошто више и не радим тамо већ дуже време, али тамо се сигурно зна кад сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дакле отишли са групом из Ваљева?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли, мислим у које доба дана, јер не сећате се када је то било, кажете да мислите да је у јулу?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Мислим да сам дошао негде пред вече, то је ипак далеко, од Ваљева до Петровог Села има да се путује прилично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. Пред вече сте дошли, какве су биле активности тог дана кад сте дошли, да ли вас је неко сачекао од људи из кампа, објаснио шта је циљ, распоредио и тако даље, да Вам не сугеришем, причајте нам о томе шта је било?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Па знате шта, то је војни, то је војни систем опхођења и обраћања немате ту шта да се распитујете лево, десно, значи зна се наређење извршење и здраво. Значи, дошли смо негде предвече и онда иде нормално како иде распоред спаваона, пражњење муниције нормално као што у кампу буде где има више људи, да не би дошло до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: После програм рада, ко са којом групом и тако шта ко ради. Мислим то је било и давно не могу да се сетим свега баш је било да кажем пре 9 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате људе којима се суди овде, да ли познајете ову двојицу оптужених? Ево окрените се и погледајте ове људе, да ли их знате, да ли их познајете?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Да, господина Поповића познајем, овог господина до њега не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Поповића откуд знате?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Господина Поповића знам са Добрих Вода, значи из Врања, од тамо га знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је то време?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: То је да кажем, значи то ми је била прва обука београдске Жандармерије, то је мислим да је то био децембар месец да кажем 2000. или 2001. не знам ни ја сад тачно више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, касније у односу на ову обуку у Петровом Селу?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Значи од тад га знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из тог периода у Петровом Селу?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате их?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Горана Радосављевића Гурија? Њега претпостављам знате?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он био тада тамо у кампу у Петровом Селу?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Горан Радосављевић Гури није био константно у кампу Петрово Село, долазио је понекад да нас обиђе да види како напредујемо са обуком, иначе није био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви знате да није био ту?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Па зато што сам видео кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може бити и ту али да вам се није обраћао, није имао никаквих додирних активности са Вашим активностима, па ми остаје нејасно.

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Зато што сам видео кад човек, видео сам кад дође да нас обиђе. Значи долазио је, једном је долазио хеликоптером да нас обиђе и то се да приметити, значи кад дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, то да. Али не, да ли је био тада тамо када сте ви дошли, када сте ви дошли у камп, да ли је он био?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Мислим да није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада тамо, тих првих дана. Да ли је Легија долазио?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Он је био једном да нас обиђе, значи да нас обиђе да види како радимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он дошао?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Хеликоптером

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хеликоптером?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко дошао хеликоптером са њим тада? Са Легијом?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Био је, било је једно мало дете, тога се сећам, можда дечак је био у питању. Можда је имао неких 10-так година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Он је био са њим, сад овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дечак?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Да, мислим да је дечак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ми смо чули да је била Гуријева ћерка? Да ли је била Гуријева ћерка, девојчица нека дакле да ли је била од 12 година?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Ја сам рекао да је био дечак и мислим да је био дечак и вероватно јесте био дечак. Са Легијом тад. Тад се Гурија не сећам да је Гури тад био са Легијом, али значи био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, чули смо причу да је дошла Гуријева ћерка тада са Легијом па и да је остала он ау кампу неко време?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо чули, па Вас питамо да ли Ви имате сазнања те врсте?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Не, не, то не знам стварно. Чак не знам ни да ли господин Радосављевић има децу и колико и ког су пола, то исто не знам значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте видели или чули да тамо има неких људи који су затворени, притворени, задржани?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било приче међу вама да ту има некога, да се ту неко држи?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Не, није било међу нама никакве приче значи, већ сам на почетку рекао то је значи војни систем где нема приче, ту кад би свако причао шта ко жели и шта ко хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма чули смо и то да сте причали међу собом, да је било приче међу собом, знате.

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Ми смо ту радили, значи ту се радило. Нисмо коментарисали ништа, али нисмо ништа ни видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас питам да ли сте Ви чули да неко прича?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Не, сигурно не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте, ако јесте уопште чули због чега ми ово судимо?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Ништа нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за браћу Битићи?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Да чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега Битићи, ако јесте шта сте чули, шта сте чули?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Па чуо сам из новина, са телевизије и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи кад?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Па не знам сад да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, у односу на ово, на овај Ваш боравак у кампу у Петровом Селу?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Ту да ли сам чуо, у кампу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него поставио сам Вам питање кад па се Ви насмејасте, а ја Вас питам наравно да је тешко то одредити временски ја то потпуно разумем кад сам нешто прочитао или чуо или видео на телевизији, али у односу на овај Ваш боравак да ли је то било брзо након тога или.

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Знате шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би то било у односу на тај Ваш боравак у кампу у Петровом Селу? Или тек сад задњих година, задњих пар година од кад је почео овај поступак?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Пазите, значи чуо сам за што сте поменули, за браћу Битићи из средстава јавног информисања, значи да ли из новина, да ли са телевизије и онда су значи помињано је Петрово Село. Обзиром да сам био тамо, нормално је да човек размисли кад добије позив од Већа за ратне злочине, да размисли да ли је можда то због тога, значи могу да повежем то тако, иначе да сам ја од некога конкретно чуо за то, везано за Петрово Село нисам, него једноставно у својој глави могу да повежем да ме можда зову због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, али кад сте чули ово из медија кад сте сазнали, је ли, да ли сте тада о томе размишљали и евентуално са неким разговарали јер Ви сте били тамо у том кампу? Ви сте били тада тамо у том кампу 15 дана сте били, је ли, у кампу и онда после тога не знам ни ја кад чујете да је у том вашем кампу за обуку да је пронађено не знам ни ја, да су пронађени мртви људи и тако даље. Па у том смислу да ли Вас то сад нешта не потакне да са људима са којима сте били да мало разговарате, еј види човече оно а ми били тамо.

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Па знате шта не може мене то да дотакне уопште, зато што рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не дотакне него потакне. Иницира да са неким разговарате око тога, ето у том смислу.

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Добро. Да кажем овако не могу да се нађем ја у томе уопште зато што једноставно да ли је то уопште то што Ви помињете за те да су нађени, да ли је то уопште било кад сам ја био тамо у истом периоду или не, значи не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нисам Вас то ни питао, него је било тамо где сте Ви били, дакле нађени су мртви људи у кампу за обуку људи, значи то је нака ајде условно речено образовна установа, условно речено образовна установа и да вас нечему уче и тако даље и тако даље, и сад су тамо нађени неки мртви људи, ископају неке људе, знате те две ствари су неспојиве.

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Па јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, у том смислу да ли Вас то потакне да са људима са којима сте Ви били у тој вашој групи, је ли, па да са њима разговарате нешто ето на ту тему?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Пазите, није могло да ми се деси да разговарам то са људима зато што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нисте у контакту са њима?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Не. Значи нисам у контакту са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте са њима у контакту.

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Значи то је, ја сам дошао из Лајковца на ту обуку, значи то су били људи са свих страна. Значи ја сам из ОУП-а Лајковац ишао сам, из Ваљева, из СУП-а Ваљево је ишао опет неко други и тако из других неких ОУП-ова је ишао можда по један или два човека, конкретно из моје станице полиције ја сам био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте стражарили, да ли сте давали стражу тамо?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Вероватно јесам, мада се не сећам сад. Знате шта прошло је тих обука много преко леђа стварно, тако да више и то су ствари

које се забораве после два дана, око страже и то. Значи постоји могућност да јесам, кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било стражарских места, ако их је било виђе?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: То не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је било бар једно стражарско место?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Значи на капији је било сигурно. То је имало у сваком кампу. Значи на капији сигурно, а остала стражарска места стварно не знам, а прошло је дуго година стварно, 9 година је скоро прошло, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте се тамо купали? Јесте могли да се купате, туширате, било је лето, вруће, зноји се, обука напорна зноји се, ту има и прашине и тако даље, да ли сте могли да се туширате?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Имали смо своје покретно купатило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква су то купатила, покретна кажете, покретна? Да?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Па то је приколица једноставно са туш кабином која се качи за неко вучно возило, које је вуче, да ли за неки цип или шта ја знам камион.

Сведоку се даје на увид фотографије које је приложио бранилац адв. Божо Прелевић.

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Да, то је. То би било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Па сведок исказује то би било то.

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где је то било, где је то било тамо у кампу? Та приколица где је била? Сећате се кампа?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Да, да, сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се уђе на капију, па онда са леве стране кухиња, па потом ваш објект смештаја, па.

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Десно писта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Писта.

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Одмах иза писте, тако негде полудесно тако нешто од прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза писте?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Да, да, зато што су значи између писте и командне зграде је спаваона од припадника, било је мало траве, значи ту није могло бити то је чист простор и не може ништа стајати на писти него тамо значи иза писте за постројавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево чули смо од овог претходног сведока да је то било испод писте?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде са десне стране чим се уђе на капију, па са десне стране капије?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Могуће да се сви различито сећамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Између писте и ограде. Он каже тако, а Ви сте рекли иза писте.

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Можда се сви различито сећамо, не знам. А чак штавише можда нисмо били у истој тури.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Можда нисмо били у истој тури.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Јестмо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, у истој тури били кад је рањен овај Крагујевчанин.

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Па не знам онда стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања. Ајде да почнемо, кад кажете иза писте. Сад ме занима стојите на капији, стојимо на капији, Ви станете сад на капију у камп и гледате унутрашњост кампа, са леве стране је је ли тако кухиља, па потом даље мало објекат смештаја?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Значи кад се постројавамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако, са десне стране је писта, где је ова приколица у односу на то, ево стојите на капији па нам пробајте објаснити. Стојите на капији.

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: У реду, стојим на капији, значи десно, не кроз десно овако полудесно. Пазите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је између те приколице и Вас на капији писта?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Од прилике тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам добро разумео. Он каже иза писте, у том смислу иза писте, то је тамо. Добро. Питања.

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Значи од мене гледано иза писте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли било неких објеката иза писте?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: То већ не могу сада да се сетим више. Знам да иде низ брдо овако сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е то низ брдо, па је ли има ту нешто?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Не могу да се сетим објеката стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. А је ли било паркираних возила?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Па јесте било тако понеки ту ауто који је користила јединица, значи сад шта је било колико, које врсте, стварно то не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте сами из Лајковца дошли тамо, да ли сте за време трајња обуке неког упознали од полазника и да ли сте се са неким евентуално дружили?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Па да, било је ту људи које сам ја познавао, значи познавао сам понеког из Ваљева, понекога из Уба, али нисмо се ми ту нешто дружили, нисмо чак штавише ни били сви у истим групама да кажем, у истим водовима, овај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су са Вама у воду били људи из Крагујевца?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На пример из Крушевца?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: И то не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где Ви сада радите?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Ја сада радим у команди Жандармерије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли са Вама ради Симић Небојша?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Симић Небојша, није ми то име познато. Је ли се, сматрате да се знамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Је ли сматрате да га познајем?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само питам пошто и он ради у команди Жандармерије, а овде је био сведок.

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Велика је команда Жандармерије, зато није ми познато име то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какво је време било за сво време обуке?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Било је топло време.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли било кише?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Мислим да је једну ноћ, да је једну ноћ падала киша кад смо радили неку обуку ноћну, е сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли да се сетите, прозори ваше спаваонице где су гледали?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: На писту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На писту?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А је ли одатле могло да се види капија улазна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кроз прозор, капија улазна?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Пазите нисам обраћао пажњу на то верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Постоји могућност можда из неког угла, нисам обраћао пажњу, значи то ми није било уопште битно да о томе размишљам, тако да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А је ли се види пут поред кампа?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Па то је узбрдица јака, сад мислим да је пут нижи, нижи од нивоа кампа, да ли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли имали неке завесе на прозорима?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Не знам стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Вероварно не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тај пут који помињете и ту узбрдицу, да ли су туда пролазила возила?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су и ноћу пролазила возила?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: То не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте учавали?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Па не, нисам могао да учим јер уколико се легне у неко догледно време, значи прво чим легнете одмах заспите, ако легнете уопште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како сте се задуживали са бојевом муницијом, пошто је овде неспорно да сте имали бојева гађања и да сте задуживани са таквом врстом муниције?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Па као и у војсци исто значи на, овај по списку и бројчано добијете метака колико требате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где се то дешавало, у соби, кухињи, напољу?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Лично мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На стрелишту?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Лично мислим, не могу да се сетим конкретно тачно али 99% значи на стрелишту пред сам чин гађања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А од кога бисте добијали ту муницију?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Па од некога, да ли од магационера или од, или од овај радника задуженог који води гађање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви не знате ко је то?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не сећате се?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А је ли знате где се та муниција држала? Да ли је био магацин за такву врсту муниције?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: У оквиру кампа сигурно, само не знам тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то било у истој згради где сте Ви спавали?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Не знам стварно постоји могућност, не знам, не могу да, не бих да нешто кажем конкретно а да нисам сигуран, зато кажем да не знам тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисам баш најбоље чуо да ли сте га питали је ли било неке забране за кретање, је ли било нешто да Вам је забрањено било да приступите неком објекту?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нико то изричито није рекао? А да ли сте играли фудбал?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: У слободно време и кад је предвиђено за физичку активност.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Значи било је, фудбал је био део обуке?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су и кувари играли фудбал са вама?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кувари?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Могуће. Могуће, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако се сећате.

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Не, не сећам се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први дан кад сте дошли?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Ја сам конкретно само једном играо фудбал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај први дан кад сте дошли да ли сте играли фудбал?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Јој не знам верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први дан.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Једном је играо он сам.

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Да ли је био први дан или можда, не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је била радио веза са стражарским местом, уопште да ли је било у том кампу радио везе, јесте чули мотороле оно да се чује, јави се овај, онај?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Радио веза јесте постојала.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте чули да је неко на почетку кад сте дошли, да је неко преко радио везе тражио некога да изађе на капију, да је дошао неки цип и да је дошло неко возило, да је дошло на капију ту кампа?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Чули сте?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Изашао јесте, нисам, нисам чуо сам разговор али јесте неко дошао сигурно да нас прихвати, то тако иде.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не то, него у току ноћи мислим да ли је онако независно од Вас кад сте Ви дошли?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је био лекар?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Доктор је био, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је лекар, ко је доктор, како се звао доктор?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Не знам име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: И то исто не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да је нека група полицајаца напустила камп демонстративно или уопште да је напустила?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: То се причало, то је се причало, ја конкретно не знам за то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јесте ли кад сте чули ово за браћу Битићи, шта сте чули?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Шта сам чуо?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, из медија?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Чуо сам да су убијени.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И даље још?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: И да су пронађени у том кампу?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте чули да је било још неких масовних гробница тамо, Албанаца у околини кампа или?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисте чули у медијима тад кад сте чули за Битиће?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Па можда и јесам али нисам придавао неког значаја, сами знамо да у задње време се само о томе прича.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А где се одлагало смеће, она пластика?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: То не могу да се сетим тачно да ли је било ван кампа.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је била нека рупа, контејнер?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Верујте не могу да се сетим тачно, стварно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Кад кажете да сте чули, да сте све сазнали из медија, јесте ли онда сазнали и то где су они нађени у том кампу?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли сазнали како су убијени?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли имали прилике да са неким коментаришете, поменете то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је.

НАТАША КАНДИЋ: Питан је? Извињавам се. Реците ми како сте Ви дошли из Београда?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Из Београда?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Ја сам дошао из Лајковца у камп.

НАТАША КАНДИЋ: Из Лајковца?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Да, из Лајковца, СУП-а Ваљево, ОУП-а Лајковац. Значи, сам дошао у камп аутобусом.

НАТАША КАНДИЋ: Аутобусом?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Сами или?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Не, не, организованим превозом.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли имали неке ланч пакете још из Ваљевова?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Знате шта, пракса је да кад се креће на терен сваки радник добије ланч пакет, јер се не зна колико ће се путовати, да ли ће имати храну кад стигне или не. Вероватно да, значи не могу се сетити са сигурношћу да сам имао то и то, јео то и то, вероватно сам имао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да се сетите кад сте стигли које је то доба дана било?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Предвече сигурно је било.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећате шта је онда следило кад сте дошли? Да ли је било неке вечере или?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Тога се не сећам стварно.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећате неких ланч пакета да је тамо да сте видели?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећате кад сте први пут добили ланч пакет у кампу?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Па не, то су свакодневне ствари које су уобичајене биле, тако да се на то не обраћа пажња. Значи, не могу се сетити тога. Не, не, хоћу да кажем да је храна свакодневна ствар, да нисам водио рачуна једноставно да размишљам сад после 9 година да се сетим да ли сам то вече добио ланч пакет или сам јео или нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Сами ми реците где сте Ви били до те одлуке?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Радио сам као полицајац у ОУП-у Лајковац.

НАТАША КАНДИЋ: А за време НАТО бомбардовања?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Исто сам био полицајац у ОУП-у Лајковац.

НАТАША КАНДИЋ: Нисте нигде ишли?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Повремено сам ишао на извршење службених задатака на Косову и Метохији кад је то било потребно.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је било потребно, да ли сте ишли?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Па да, ишао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време рата да ли сте били негде?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Да, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли имате неких сазнања везано за пребацивање масовно, масовно пребацивање тела косовских Албанаца?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Косова овамо на терен Србије?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А у оквиру којих формација сте били?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Посебних јединица полиције.

НАТАША КАНДИЋ: Који одред?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: 35. одред ужички.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: (бранилац окривљених) – Ево ја ћу поставити једно питање пошто ми нешто није јасно око његовог одговора. Ви сте били у тој, спавали сте у оној бараци са леве стране, јел' тако?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Да.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Када бисте на улазу у ту бараку, вашу спаваоницу окренули се ка писти, кажите ми где су биле те приколице за туширање? Где онда?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Онда би ми дошло, не баш потпуно право, можда мало лево по неком мом сећању.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Када сте били на Косову и Метохији за време рата, да ли сте Ви имали оно неко информисање у току као у војсци неко информисање о томе шта, ко је УЧК, ОВК итд.?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: О томе се више знало овако.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте Ви тада, питам тада само, 1999. године, да ли сте чули за појам «Атлантска бригада»?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте до данас чули за тај појам?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала, немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени?

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Пошто је та приколица са тим кабинама била, како Ви описујете, лево где је био WC и умиваоница где су били?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Значи, гледам ка писти, рецимо WC су били лево.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: WC и умиваоница?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Да.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: А од WC-а где је била та приколица?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Од WC-а значи би била приколица, ајде да кажемо од умиваоника, сад ће испасти да ја постављам питања овде, да ли су, ја сад не могу да се сетим тачно да ли је WC и умиваоник било заједно у истој згради, ако јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо Вам то рећи.

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Па знате шта ја могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми сазнања те врсте немамо, Ви сте били тамо, онда Ви знате.

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Били сте и Ви вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисам тада, нисам тада, у међувремену се много тога променило.

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Значи, ако онда ми је, значи овако је била писта по неком мом сећању, овако је била писта, ту негде би била приколица за купање а овако би био умиваоник и WC, овако наша зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то све под условом да Ви то гледате са улазне капије?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Да, са улазне капије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тамо сам Вас и схватио.

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Можда ја, значи моја намера није да ја кажем нешто што није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, у реду је.

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Него кажем можда ја и грешим, било је давно.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли сте Ви играли фудбал или неко из Вашег тима или сте гледали да је неко други играо фудбал? Јесте ли Ви играли фудбал?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Ја сам играо једном фудбал.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Са киме сте играли? Као тим или у виду наставе или како?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: У виду рекреације после завршеног посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Ви долазите из Лајковца, јел' тако?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 800,00 динара је Лајковац-Београд и назад цена карте у јавном превозу по нашим подацима.

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то довољно?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Да, јесте. Што?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши трошкови доласка, претпостављам да их тражите?

СВЕДОК ЖЕЉКО ФИЛИПОВИЋ: Није спорно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи трошкове доласка те се исти сведоку у износу од 800,00 (осамсто) динара и ДОСУЂУЈУ привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала, можете ићи.

Сведок ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Милошевићу.
СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Добар дан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је Владан?
СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Владан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте по занимању?
СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Полицајац.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајац? Живите, где у?
СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: У Јагодини, насеље Липа Л-1, 1/6-а.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када и где сте рођени?
СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: 16.06.1974. године у Београду.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Београд? Господине Милошевићу.

Сведок МИЛОШЕВИЋ ДЕЈАН, са подацима као са записника од 22.06.2006. године, упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

Имате текст заклетве ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Милошевићу, где Ви данас радите?
СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: У Јагодини, Интервентна патрола - Дежурна служба.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дежурна служба у Јагодини?
СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у лето 1992. године где сте били?
СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: У Јагодини, лето 1999.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били запослени непосредно одмах након окончања бомбардовања, исто у Јагодини?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када иначе радите као полицајац?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Од 1996. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 1996. године? Да ли сте били у лето 1999. године, дакле, након завршетка бомбардовања да ли сте били у кампу у Петровом Селу на некој обуци?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Јесам био два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте два пута? Када сте били први пут?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте били други пут?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Пре три, четири, а можда и пет година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, био је један размак већи између, ако добро схватам, између тог првог боравка Вашег и овог другог? Пар година?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Јесте, да ли ми се чини да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете ни на који начин нас оријентисати тада у току 1999. године кад сте били у кампу?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Да ли први одлазак или други одлазак, чини ми се да су биле поплаве у Јагодини. То је оно чега могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су биле поплаве у Јагодини?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, то нам не помаже пуно. Да ли памтите тај Ваш боравак у том кампу тада те, дакле, говоримо о овоме 1999. години, да ли га памтите по нечему посебном, по неком посебном догађају, по некаквом интересантном догађају?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Једино то да ми се спавало нон стоп, да сам сањао да спавам, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, је ли било мало спавања?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало времена за спавање?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Мало времена за спавање, мало сам спавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била нека ситуација да је неки припадник, полазник курса рањен па после цела та група напустила камп?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Ја мислим да јесте из Крагујевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Крагујевца? Кад сте дошли Ви у Петрово Село? У току дана мислим на то, да ли изјутра, по подне, предвече, увече, да ли је било тамо људи, да ли вас је неко дочекао, да ли је било страже на капији, о томе нам причајте?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се ничега тога?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Довезли су нас, не знам ни како су нас довели да ли је мини бус био или је аутобус, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је држао обуку?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Ја мислим да је ЈСО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате имена људи?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Надимке?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мића Петраковић?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Мића Петраковић познато ми је али да ли из прве или из друге групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фриц? Брка? Вукша? Ништа? Поп? Ко је Поп? Да ли знате ко је Поп?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Вероватно Поповић Сретен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Поповић Сретен?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Тако стоји у позиву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Поповић Сретена?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Не знам. Можда сам га видео, можда га нисам видео, а у разговору са колегама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У разговору са колегама? Са којим колегама сте Ви причали о Поповић Сретену, званом «Поп»?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Са колегама који су били овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Са колегом који је био овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Један од колега. Не знам. Не знам ни колегу, не знам му ни име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте ову двојицу људи на клупи овде. Да ли их познајете?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Упознали се нисмо, бар мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вам познате од некуд?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Господин лево можда јесте, а можда и није, а овај овде не, у тексасу не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нас занима тамо тај Ваш боравак у кампу у Петровом Селу у лето 1999. године да ли је неко од њих био тада тамо, по Вама, по Вашем сећању?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Не верујем, можда али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Радомир Ђерић, звани «Ђера»? Да ли Вам је то познато?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Јесте из неке приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, из ове приче?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Не знам. Из те приче не знам, али познато ми је, приче су између колеге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гури?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Гури ми је познато и видео сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у кампу?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Не могу да се сетим. Знам да је био у Врању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Легија?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: У Врању са санкама, тога се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Легија?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Легија, Легија, видео сам га једном или два пута, али где сам га видео не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај први дан кад сте дошли тамо у камп да ли је било тамо страже неке?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? А да ли је касније било страже? Да ли сте Ви лично били на стражи?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Ни тога се не сећам да ли смо ми давали стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него Ви лично да ли сте били на стражи, да сте имали неку смену стражарску?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Ни други пут кад сам био не сећам се да ли смо давали стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо да јесте.

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Ја се не сећам лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас питамо да ли сте Ви лично били на стражи? Где је Ваша спаваоница у том објекту смештаја? На коју страну гледају прозори? Да ли на писту или горе према брегу, или тамо према оним теренима за?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Ја мислим да код мене није било прозора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Код мене није било прозора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У спаваоници да није било прозора?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Не, где сам ја спавао. Мислим да сам спавао у челу, нисам сигуран, али у челу зграде, с десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У просторији која нема прозора?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Има прозора, али у челу нема прозора. Мислим да сам био у челу, слабо се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Просторија, спаваона, у којој Ви спавате, има ли прозора или нема прозора?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Има прозора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако има прозора где су прозори окренути на коју страну, то Вас питам?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Седели смо позади зграде, позади зграде има прозора, вероватно има и напред. Има и напред прозора, са предње и са задње стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ако се сећате човече, тамо сте у некој спаваони, 15 дана сте тамо провели, где су прозори? Чули смо од сведока овде јако лепо кажу прозори су гледали према брду, прозори су гледали према писти, прозори су гледали према тамо оном игралишту, терену са препрекама?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Не могу да се сетим да ли је била још једна просторија иза, да ли су биле две спаваоне паралелно, да ли је било прозора према брду и доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега се Ви сећате? Ви као да нијесте били тамо уопште, само знате да сте били, ништа више?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За 15 дана знате само да сте били доле?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Па отприлике сем тог рањавања. Па ми смо нон стоп били на обуци. Кад смо били у кампу гледали смо да на сваки могући начин украдемо да склопим очи. Казне су биле огромне – склекови, буква и слично. Схватате? И онда не размишљате ни о чему, само о томе што Вам се каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли могли свуда да се крећете у то слободно време по кампу где сте хтели или вам је кретање било ограничено?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Обично смо проводили време иза зграде кријући се од инструктора, јер је увек имало нешто да се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па него да ли знате нешто овако да Вам је евентуално било забрањено да се крећете негде? Чули смо од сведока ништа се без инструктора није могло па ни одмарати, ни цигарета попушити, значи по наређењу, сад може цигарет пауза и тако даље. Опет други кажу могли смо у слободно време да радимо шта смо хтели. Неки су исто користили време, бар нам тако рекоше, само да спавају, само да се наспавају.

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Није смело да се спава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Није смело да се спава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није се смело, али?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су тада тамо у то време док сте Ви били у кампу да су неки људи затварани, притварани цивили?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Мислим да сам рекао и прошли пут да сам за то чуо од колега у путу за Београд за прво саслушање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте долазили код истражног судије пре две године?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте први пут тада чули?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за случај «браће Битићи»?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: За тај случај и причам. Тада сам први пут чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа раније из медија и тако даље и тако даље?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не читам новине, читам «Риболов», лов, значи то ме занима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули од колега том приликом?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Да идемо на суђење у вези неке браће Битићи. Не значи ми ништа, према томе не памтим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишта детаљније?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Ништа. Не знам ни ко су, ни одакле су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу какве то везе имају браћа Битићи са Вашим боравком у кампу у Петровом Селу? Какве они везе имају са Петровим Селом и тако даље, дакле, да ли ишта у том смислу? Да ли данас знате?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Данас знам, али у то време кад сам давао изјаву нисам знао уопште ни ко су браћа Битићи. Значи то сам сазнао од колега у разговору зашто идемо овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте долазили у Петрово Село јесте ли сами дошли?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Довезли су нас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете нас, ко је, значи дошли сте са неким?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Да, с колегама из Јагодине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате ко је био с Вама?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Мики је био сигурно, Николић Милорад, Ђурић Владан или је Ђурић био после на обуци. Николић само, ја мислим да је Николић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, само вас двојица?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Ја мислим да само нас двојица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био неко из Јагодине па да је радио као кувар или куварица?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Јесте, а да ли у првом или у другом одласку не знам, била је куварица из Јагодине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је била једна женска особа која није куварица а да је из Јагодине?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Женска особа која није куварица а да је из Јагодине, не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Смем ли да знам само о којој је особи реч?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: 1999. године сте били у полицији?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Јесам

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте чули за «Атлантик бригаду», појам?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Тада да ли сам чуо или сад?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да, тада?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Сад први пут од Вас чујем.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала, немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени? Нема питања.

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Јел' тако?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли неке трошкове доласка?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли из Јагодине?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јагодина-Београд-Јагодина – 1.100,00 динара по нашим подацима као карта у јавном превозу, повратна дакле карта у јавном превозу? За исхрану нешто, трошкови исхране?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Трошкове исхране, трошкове дневница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим, какве дневнице?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Дневнице мог доласка овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Дневнице мог доласка овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дневнице? Колика је дневница?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: 2.400,00 динара је дневница полицајца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2.400,00 динара? Кад сте Ви то дошли, јутрос?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Јутрос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јутрос и враћате се одмах?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И 2.400,00 динара?

СВЕДОК ДЕЈАН МИЛОШЕВИЋ: Да, само што сам ја на служби синоћ од 8,00 јер сам радио ноћас од 8 и плус до 8 и онда сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Досудићу Вам путне трошкове, досудићемо Вам трошкове за исхрану, око 1.000,00 динара рецимо, око 1.000,00 динара дајемо на име трошкова исхране. Дневницу Вам наравно не можемо дати јер нећете овде спавати и тако даље, немате других појачаних издатака тог типа.

Те се сведоку на име путних трошкова ДОСУЂУЈЕ износ од 1.100,00 динара и на име трошкова исхране износ од 1.000,00 динара, а све привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала лепо, можете ићи.

Председник већа издаје

НАРЕДБУ

Претрес СЕ ПРЕКИДА, а наставиће се 08.04.2008. године, са почетком у 9,30 сати.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА